

Vi prøver:

KONICA AUTOREFLEX T

Konica Autoreflex T er det første énøjede spejlreflex kamera med lysmåling gennem objektivet kombineret med automatisk blænderstyring. Det såkaldte EE (Electric Eye) system.

Hvad er automatisk blænderstyring?

Det er simpelt hen betegnelsen for en objektiv/kamerakombination, hvor De ikke skal indstille den blænder på objektivet, som De aflæser i søgerens lysmåler. Kameraet gør det selv, når De har accepteret den tid/blænderkombination, som måleren viser. De retter kameraet mod motivet, viseren på lysmåleren svinger ud til den blænderværdi, der er korrekt i forhold til den indstillede lukkertid og motivets lysintensitet, og denne blænderværdi indstilles så automatisk, når De trykker på udløseren.

Naturligvis kan De ved at regulere tidsindstillingsknappen opnå en anden blænderværdi i søgeren, men ved de fleste motiver vil det være sådan, at man i forvejen indstiller kameraet på en så hurtig tid som muligt og lader blænderen være afhængig af lukkerhastigheden.

Alt det nævnte er under forudsætning af, at De bruger den objektivserie, der er skabt specielt til Konica Autoreflex T, nemlig EE-serien, og hvor EE altså som nævnt står for Electric Eye.

Disse objektiver kan også bruges som almindelige automatiske objektiver – og hvorfor man kan få brug for **det**, skal vi vende tilbage til.

Endelig kan man også bruge objektiver fra Konica Autoreflex, og ved hjælp af adaptere kan Pentax, Exakta, Nikon og Konica FP objektiver anvendes på Autoreflex T.

CdS-måleren består af to celler, der er placeret således, at lyset **hovedsageligt** måles i billedfeltets midte. Det er altså ikke en spotmåler. Om man normalt skal foretrække en »gennemsnitsmåler« af den type, der her er tale om, eller spotmåleren med den meget lille målevinkel kan diskuteres – hver type har sine fordele og ulemper.

Spotmåleren er nok den mest

et skridt videre henimod problemfri foto- grafering

professionelt betonedede af de to, og den stiller større krav til fotografens evne til at vurdere et motiv og måle på de vigtigste motivområder, medens »gennemsnitsmåleren« i den henseende er mindre problematisk og vil give acceptable resultater i langt de fleste tilfælde, når blot man måler mod det motiv, som man nu har komponeret i søgeren. Heraf følger i og for sig, at gennemsnitsmåleren må være det rigtige system til Konicas Electric Eye princip.

Lysmåleren har en stor og tydelig skala i søgerens højre side. I måleren er der indbygget følgende kontrolfunktioner:

Et rødt bånd, der markerer lysstyrken på det objektiver, der er

monteret på kameraet. Et tydeligt M, der kommer til syne på skalaen, når De skifter til manuel blænderbetjening og endelig et mærke for batterikontrol.

Ved første øjekast kan batterikontrollen forekomme kompliceret (der er i øvrigt to batterier), idet man skal fjerne objektivet, indstille filmhastigheden på 100 ASA og tiden på 1/125 sek. samt trykke på en rød knap i bunden af kameraet. Det er svært at huske, men man har forsynet alle disse indstillinger med rød farve – også mærket i søgeren – så man kun skal huske, at man skal indstille på tre røde mærker.

Lysmålingen foregår naturligvis på fuld åbning, undtagen når man bruger andre objektiver end dem, der indgår i EE-serien.

Søgerens matskive består som ved tidligere Konica kameraer af tre dele: En lys mikropriemplet i centrum, omgivet af en mat ring og den egentlige fresnelmatskive. Søgeren er meget lys, og man kan se ud i hjørnerne, selv om man som undertegnede er nødt til at bære briller.

Lukkeren er en metal-spaltelukker, der er synkroniseret til 1/125 sek. for elektronflash og til 1/60 sek. for F-pærer. I begge tilfælde benyttes X-kontakten. Med M og FP pærer er kameraet synkroniseret på alle lukkerhastigheder, og man bruger M-kontakten.

EE-systemet kobles naturligvis fra, når De bruger flash.

Tidsindstillingsknappen er for første gang på en Konica an-

bragt oven på kamerahuset, og det er en væsentlig forbedring i betjeningen af kameraet. Under tidsindstillingsknappen sidder en spærrepal. Det er nemlig sådan, at EE-systemet blot virker for visse lukkerhastigheders vedkommende – afhængigt af den indstillede ASA-værdi. I praksis betyder denne begrænsning intet, idet koblingen ved 1600 ASA går fra 1/60 til 1/1000 sek. og langsommere tider end 1/60 sek. vil man sjældent få brug for, når man har et objektiver med lysstyrke 1,4. Skal man bruge en langsommere tid, skydes palen til side, men så er man gjort opmærksom på, at EE-systemet ikke virker, og at man skal indstille den blænder, som lysmåleren viser manuelt.

Konica Autoreflex T er naturligvis forsynet med en knap for skarphedsdybdekontrol på matskiven.

Filmilægningen er yderst let takket være det såkaldte Instant Grip Loading system. Det ville virke umanerligt kompliceret ved en skriftlig redegørelse – i virkeligheden er det fantastisk enkelt – og let at arbejde med.

Også uden EE-systemet ville Konica Autoreflex T være et dejligt kamera, lethedterligt og robust som det er. For den, der er vant til at bruge »håndmåler« virker det imidlertid helt utroligt, at optagelsesteknik kan være så let – også let i sammenligning med de kameraer med lysmåling gennem objektivet i øvrigt.

Det afprøvede eksemplar var forsynet med et 57 mm f/1,4 Konica Hexanon objektiver. I praktisk brug var såvel skarphed som kontrast fuldt tilfredsstillende over hele skalaen. Der er ingen tvivl om, at man får god valuta for de ca. 1500 kroner, som dette kamera koster.

Vi var i begyndelsen af vor gennemgang inde på, at der kunne blive brug for at koble automatikken fra og bruge kameraet som et almindeligt énøjet spejlreflekskamera med lysmåling gennem objektivet. Det kan der især ved motiver med meget store kontraster, og i særdeleshed ved ekstreme modlysoptagelser som den af dukkerne i vindueskarmen, vi viser her. Op-

tagelsen er lavet på en dag med knaldende sol ind mod vinduet og er naturligvis valgt, så den tydeligt anskueliggør problematikken.

Det er klart, at en måling mod motivet vil give en underekspone-ning på 3-4 blændere. Hvis vi måler mod vindueskarmen, vil vi få en mere korrekt gengivelse af dukkerne, men så er vi nødt til at koble automatikken fra, når vi skal eksponere. Selvfølgelig er det misvisende måleresultat er ikke et problem, der alene gælder for Konica Autoreflex T. Det gælder for alle kameraer med lysmåling gennem objektivet - og proble- met vokser proportionalt med målevinklens størrelse.

Det eneste rigtige var i virke- ligheden at overeksponere en sådan optagelse og så fremkalde forsigtigt. Så havde man en chance for at få de træer med, der står uden for vinduerne, ved tilpas blød kopiering - men det er vanskeligt at tage hensyn til individuel fremkaldelse ved de fleste amatør-optagelser, fordi man sjældent undgår at få blandede motiver på filmen.

Lysmåling gennem objektivet og Electric Eye fritager altså ikke helt fotografen for at tænke. De allerfleste motiver ligger imidlertid inden for filmens kontrastområde og vil give kopier- bare negativer ved normalfrem- kaldelse. For farvefilmens ved- kommende stiller sagen sig på én måde endnu enklere, fordi man simpelt hen må holde sig til motiver, der ligger inden for filmens muligheder.

Ved Konica Autoreflex skal man imidlertid foruden at tænke sig om også huske at slå auto- matikken fra. For 99 % af alle motivers vedkommende kan jeg imidlertid ikke se rettere, end at Electric Eye systemet betyder et skridt mere henimod en **tek- nisk** problemfri fotografering.

Til Konica Autoreflex T findes naturligvis hele det tilbehørspro- gram, som man forventer hører til et udbygget systemkamera. Der er objektiver fra 21 mm til 2000 mm, 3 forskellige zoom-ob- jektiver, bælg, mikroskopadapter og meget mere. Imponerende er det, at 21 mm objektivet er et Electric Eye objektiv. ■

Udendørs billede i sidelys giver naturligvis ingensom- helst problemer. Man indstiller hastigheden til f. eks. 1/250 sek. og bruger den blænder, som automatikken vælger.

Indendørs billede i svagt lys. Lukkerhastigheden må bestemmes af lyset i lokalet. I dette tilfælde blev det blænde 1,4 og 1/60 sek. I de allerfleste tilfælde bliver der altså kun tale om at regulere sin lukkerhastighed, resten ordner EE-systemet, men man har alligevel fuld kontrol med sine tid/blænderkombinationer.

De to billeder med dukken: Med EE-systemet tilkøbet vil man få dukken helt undereksponeret, ved at slå auto- matikken fra og måle mod vindueskarmen opnås en mere korrekt eksponering. Løvrigt henvises til teksten.

